

Betænkning

over forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen om oprettelse af Den europæiske Frihandelssammenslutning med tilhørende protokol om konventionens anvendelse på fyrstendømmet Liechtenstein, undertegnet i Stockholm den 4. januar 1960.

(Afgivet af udvalget den 25. februar 1960).

Udvalget har holdt 6 møder og har herunder haft samråd såvel med udenrigsministeren som med den fungerende statsminister.

Under samrådene med udenrigsministeren har man bl. a. drøftet de problemer, der kan opstå med hensyn til eksporten til lande inden for fællesmarkedsområdet, og udenrigsministeren har på foranledning heraf afgivet følgende erklæring:

„1. Den danske regering vil fortsætte sine bestræbelser for at nå til en bred europæisk markedsordning såvel som konkrete løsninger af mere foreløbig karakter, der kan fjerne eller væsentligt begrænse forskelsbehandlingen mellem EEC og EFTA.

Såvel inden for EFTA som over for EEC vil regeringen i første omgang virke for en aftale om, at de toldnedsættelser, der allerede har fundet sted eller skal finde sted pr. 1. juli d. å. inden for de to markedsdannelse, gøres gensidige med henblik på ligebehandling mellem disses medlemmer. Dette kan opnås, hvis reduktionen for EECs vedkommende kommer til at gælde såvel de eksisterende nationale toldsatsler som den kommende fællestarif, til hvilken de første tilpasninger ifølge Romtraktaten skal finde sted den 1. januar 1962.

Tanker af denne art er ventileret blandt de syv og kan formentlig påregne disses tilslutning, medens der blandt de seks gør sig divergerende synspunkter gældende. Om det her omhandlede spørgsmål vil der i de kommende uger bl. a. på dansk initia-

tiv blive ført forhandlinger mellem de syv i tiden til og med ministermødet i Wien den 11.-12. marts.

Fra dansk side vil man bestræbe sig for, at der skabes en reel forhandlingssituation mellem EFTA og EEC, og at der fra begge sider vises den smidighed, som er nødvendig for at løse vanskelighederne.

2. Et vigtigt mål for regeringens bestræbelser er at søge muligheden for eksporten af landbrugsvarer til landene inden for de seks bevaret og udvidet, det være sig ved multilaterale eller bilaterale aftaler.

Den treårige handelsaftale med Vesttyskland, som i december 1959 blev forlænget med 1 år, er et eksempel på de veje, regeringen vil følge. Langtidsaftalen giver ikke alene en betydelig sikkerhed for en fortsættelse af den hidtidige eksport, men åbner tillige mulighed for, at den danske eksport får andel i den forbrugsstigning, der vil finde sted i Vesttyskland. På hvilken måde Danmarks interesser på lang sigt bedst tilgodeses, afhænger af den kommende udvikling; regeringen vil nøje følge tendenserne inden for de seks og ikke forspilde nogen mulighed for gennem faste og langvarige aftaler at skabe et tilfredsstillende grundlag for den fremtidige eksport.

Princippet om opretholdelse af den hidtidige eksport og mulighed for en andel af forbrugsudvidelsen må efter regeringens opfattelse lægges til grund også for eventuelle forløbige skridt i de kommende måneder til afværgelse af diskrimination.